

Sv. ANEŽKA Česká a listopad 1989

P.Petr PÍŤHA, kněz, pedagog a bývalý ministr školství:
CO SE STANE S ODKAZEM LISTOPADU „89“?

Na mítink 25.11.1989 odešel Václav Havel z děkonné mše za Anežčino svatořečení a s ním tam odešly stovky poutníků z celého Československa. Určitě ne náhodou zní poslední text psaný rukou Václava Havla: „Milá Anežko, děkujeme Ti za ochrannou ruku, kterou jsi nad námi držela 25. listopadu 1989. Prosím, měj ruku i nadále připravenou, třeba ji ještě budeme potřebovat.“ Stejně důležité je, že listopad 89 nespadol z nebe a jeho "samet" se týkal jen samého závěru.

Listopad ukončil éru komunistické totality. Boj proti ní probíhal po celé její trvání! V 50. a 60. letech byl plný krvavých obětí. Husáková éra opřená o sílu sovětských tanků byla je-mnější, ale rovněž krutá. *Žádný samet nesmí zastřít zločiny komunismu.* Seznamy popravených a umučených jistě ně-kdo uchová, i kdyby se nakrásně skartovaly všechny spisy z Ústavu pro studium totalitních režimů. Co se však může zdařit, je propagandisticky vymýt z paměti mládeže, jak ab-normální byly normy života vynucené normalizací.

Každá zlomová událost dějin má své historické symboly, je opřena o konkrétní tváře aktérů, má svá vůdčí hesla a gesta: Ty vytvářejí tradici. Dnes jasně vystupují dvě symbolické tváře: *Václav Havel* byl v daném okamžiku charismatický vůdce velikých ideálů. Jeho heslo „*Pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávistí*“ platí, ale bohužel nebylo důsledně realizováno. Druhou tvář je *Anežka Přemyslovna*. Chránila a povzbuzovala. Přehlédlí jsme, že její odkaz je aplikačním návodem k Havlovo heslu. Anežka je velký státník, který vede národ pod týmž praporem, dělně v každodenním životě. Chceme-li navázat na listopadové vítězství, musíme pozvednout listopadový odkaz, který zplaněl a zůstal nenaplněn. Tento odkaz vidím právě v tom, že burcující Havlovo heslo, které přivedlo národ k probuzení, budeme každý, vždy a kdekoli naplňovat skutky, jak to celý život konala a učila druhé svatá Anežka. Je málo pravděpodobné, že to zařídí někdo shora. Naše politická reprezentace ztratila kredit tak dokonale, že i nový politik je stížen apriorní nedůvěrou. Obrodu mravů a zdravého rozumu navíc nelze nařídít. Anežce – a ostatně i Václavu Havlovi – se podařilo mnohé právě zdola. Pozvednout odkaz listopadu vyžaduje, abychom se vrátili k výchově včetně sebevýchovy. Slova jsou zdiskreditována, ale dobré vzory stále zůstávají. Musí vzejít ze zdola jako dlouhodobé úsilí. Jde to. Národní obrození i listopad 1989 byly celonárodním pohybem. Uvolnit takový proud ovšem musí dostatek sta-

České vánoční bohoslužby 2014-15 VE ŠVÝCARSKU

24.12.2014 – středa – Štědrý večer 22.30 – Zürich
25.12.2014 – čtvrtek – Slavnost Narození Páně 10.00 – Aarau
26.12.2014 – pátek – Svátek sv. Štěpána 10.00 – Luzern
27.12.2014 – sobota – Svátek Svaté Rodiny 18.15 – Winterthur
28.12.2014 – neděle – Svátek Svaté Rodiny 19.00 – Zürich (<i>Předsilvestrovské posezení ve farním klubu</i>)
31.12.2014 – středa – Poslední den občanského roku 18.15 – Winterthur (<i>Děkováná bohoslužba, po ní silvestrovské posezení!</i>)
1.1.2015 – čtvrtek – NOVÝ ROK – Slavnost Matky Boží Panny Marie 19.00 – Zürich
3.1.2015 – sobota – 2. neděle po Narození Páně 18.15 – Winterthur
4.1.2015 - neděle – 2. neděle po Narození Páně 09.30 – Bern 19.00 – Zürich
10.1.2015 – sobota – mše sv. ve Winterthur NENÍ!!!
11.1.2015 – neděle – Svátek KŘTU PÁNĚ 10.30 – Winterthur (společná mše s místní farností – rozloučení s paní Zita Haselbach, Gemeindeleiterin) 19.00 – Zürich

Končí doba vánoční!

Radostné vánoce a požehnaný nový rok 2015 přeje

P. Špač

tečných a odhodlaných lidí. Svatořečení Anežky, celá staletí odkládaná, byla odpovědí papeže Jana Pavla II. na pohyb v naší společnosti, na Desetiletí duchovní obnovy národa, vyhlášené kardinálem Tomáškem. Národem dávno uznávaná patronka jako by znovu vystoupila na jeviště dějin.

Odstup čtvrt století od vlastních událostí je dostatečný, aby se začal ustalovat potřebně stručný historický obraz. Samozřejmě, že bude stále ještě ovlivňován živými pamětníky a mnoha aktéry. Stejně samozřejmě se bude víc mluvit o pětadvaceti letech, které uběhly, než o vlastních listopadových dnech. A to je škoda! Je důležité vědět, co taková zlomová událost způsobila, popřípadě jak se všechno divně zvrtilo. Jako národní společenství však potřebujeme pevný orientační bod s jeho mravním nábojem a požadavkem. Jinak to povede k tomu, že listopad 89 bude falešně komentován a vydán napospas nepravdivým interpretacím, čímž ho nakonec ztratíme.

Úkolem historika je stručně a co možná úplně a objektivně zaznamenat, co se opravdu stalo. Máme k tomu už dostatečný odstup a je možné rozpoznat to hlavní. Může vzniknout i základní text pro učebnice. Bude to krátký text, protože přes svůj význam jsou listopadové dny jen dva–tři týdny z tisíce let. Neměli bychom přestat mluvit o odkazu listopadu, měli bychom se nad ním zamyslet všichni. Pro takové zamyšlení bych rád důrazně připomněl tyto skutečnosti. V oněch dnech došlo ke dvěma událostem: Vystoupení studentů k oslavě 50. výročí listopadu 1939 bylo napadeno brutální mocí Komunistické strany, *byl to skutečný masakr!* A pět dnů předtím byla v Římě svatořečena Anežka Česká – Přemyslovna.

Nespokojené životy v krásných časech

Setkávám se bohužel s postoji, i u krajanů žijících zde ve Švýcarsku, kteří mají podobné názory jako mnoho lidí v České republice. K tomu několik myšlenek a postřehů pana **Ivo Mludka** z Opavska (dříve protikomunistický aktivista, pak učitel a dnes předsedou opavské Charity). Na otázku: „Jak je hlavní pozitivum změny po roce 1989?“ odpovídá: „Často cituji paní Dolores Šavrdovou, vdovu po ostravském básníkově Jaromíru Šavrdovi (zemřel v květnu 1988 na následky opakovaného věznění v době Husákovy normalizace za vydávání režimem nepovolených knih). Paní Šavrdová vždy litovala, že se její manžel Listopadu 89 nedožil: *‘Kdyby mu tak bylo dovoleno zažít alespoň jedinou minutu toho zázraku, toho svobodného nadechnutí...’*. **A my se do tohoto skvělého svobodného světa probouzíme už 25 let!!!**

Je to s podivem, že je česká společnost většinou nespokojená s poměry. Přitom posledních 25 let je u nás tím nejlepším a nejstabilnějším obdobím za více než sto let. Všechny předchozí generace by nám záviděly, že žijeme v časech,

kdy naše rodiny nerozdělují žádné války, koncentráky, odsuny, zinscenované procesy, popravy, znárodňování, násilná kolektivizace, vyvlastňování... Není cenzura, nejsou tu tisíce udavačů, nejsme postihováni za svůj původ či názor. Můžeme svobodně tvořit, podnikat, studovat, cestovat... Toto mnoho předchozích generací nemělo. *Paradoxně žijeme nespokojené frustrované životy v krásných časech!*“

Jistě jsou ale i dnes důvody k určitým obavám: „Vidíme trend, že důležitou roli, kterou mají hrát politické strany, si přivlastňují subjekty, které jsou politicky zcela nečitelné. My jsme si po Listopadu 89 mysleli, že odevzdáme zemi našim dětem vytrženou z devastující sféry ruského vlivu. Odešli jsme do NATO a EU... Nikdy by mne nenapadlo, že 25 let od Listopadu 89 budu mít poprvé obavy z toho, že začínáme být opět stahováni zpět k Rusku, dokonce z vůle naší vlastní svobodně zvolené politické reprezentace a prezidenta. Jeho výroky a kroky směrem k Rusku jsou zcela skandální a alarmující.“

Ale není úplně všechno beznadějně: „Vždy v listopadových časech chodím do škol na setkání se studenty. Snažím se, aby studenti nepropadali onomu škodlivému přesvědčení svých rodičů, že žijí ve strašném režimu a beznadějných časech. Odvolávám se při tom např. na Havlova *definici naděje* v knize *Dálkový výslech*. Tam tvrdí, že Češi chápou naději jako víru, že věci, které děláme, dopadnou dobře. A když nedopadnou ihned podle našich představ, jsme frustrováni, máme onu *‘blbou náladu’*. Ale naděje je přitom podle Havla víra v to, že věci, které děláme, mají smysl, byť třeba možnost, že dopadnou dobře, leží až někde daleko v budoucnosti, třeba i za horizontem našich životů. Studenti, s nimiž se setkávám, mne často překvapují svou vytrálostí. Zdá se mi, že nevnímají svobodu jako synonymum pro nárokový blahobyt, ale dívají se dále za ony horizonty. Vždyť to byli právě studenti, kteří nedávno vyzvali v Opavě prezidenta k rezignaci. Ne za to, že nemají peníze na cestování, nenacházejí po škole uplatnění nebo že musejí platit školné, ale protože se prezident jejich země snaží veřít nedemokratickým režimům a Rusku do přízně tím, že úmyslně opomíjí lidská práva. Snad budou chytřejší než předchozí generace, které si v roce 1948 komunisty a roce 2013 tohoto prezidenta zvolily kvůli svým frustracím zcela dobrovolně.“ (*Slezské noviny*)

ZAMYŠLENÍ pro ADVENT i VÁNOCE

„Bděte tedy, protože nevíte, který den váš Pán přijde.“

Jeden muž každý den poctivě vystupoval na vrchol kopce za svým obydlím. Dělal to tak už od svého mládí. Několik dní před jeho smrtí ho navštívil kněz. U jeho lůžka viděl prázdnou židli. Zeptal se starce, zda tu byla návštěva. Ten se usmál: „Na tu židli si vždycky posadím Ježíše a pak si spolu povídáme.“ Kněze to přivedlo do rozpaků, a tak mu muž podal vysvětlení: „Jeden kamarád mi před mnoha lety řekl, že modlitba je jako rozhovor s dobrým přítelem. A tak každý den přisunu židli, pozvu Ježíše, aby se posadil, a pak si spolu povídáme.“

Za několik dní přišla dcera tohoto muže za knězem, aby mu oznámila, že její otec právě zemřel. „Vypadal velmi spokojený a klidný,“ řekla. „Ale všimla jsem si při tom něčeho podivného. Hlavu neměl na polštáři, ale na prázdné židli vedle postele.“

(Max Lucado)

V půli cesty (Anselm Grün)

Typickým projevem strachu z očekávaného stáří je lpění na době mládí. Carl G. Jung se zamýšlí: Kdo by neznal ty dojemné starce, kteří se stále znovu a znovu musí zahřívát vzpomínkami na svá studentská léta, místo aby se připravovali na proces svého stárnutí. Ale právě osvícenost a moudrost se očekává od člověka v druhé polovině života.

Novodobá generace středního věku není připravená na to, co jí očekává v jeho další polovině. Důvodem je podle Junga fakt, že sice máme školy pro mladé, ale nikoli pro čtyřicetileté, které by je vychovávaly k úkolům druhé poloviny života. Odpradávná bylo takovými školami náboženství, protože připravovalo na tajemství druhé poloviny lidského bytí. Ani dnes nemůže nikdo nabídnout lidem středního věku školu jinou, protože pouze náboženství nás poučí o umírání tak, že nás provede přes sebeprosazování ve světě do oblasti a stádia, kde se člověk teprve stává člověkem.

Ve středním věku má člověk přestat preferovat své úzce zaměřené ego, a svěřit se Bohu. Kdo se zde zdráhá, nedosáhne nikdy své plnosti, ani nenalezne své duševní zdraví. Proto je ve druhé polovině života pro mnohé hlavním problémem problém náboženský. Jung říká: „Mezi všemi mými pacienty po polovině života, to znamená po pětáctičítce, není jediný, jehož základní problém by nebyl problém náboženského rázu. Ano, každý onemocní nakonec tím, že ztratil to, co dávala po všechny věky svým věřícím živá náboženství. Nikdo se skutečně neuzdraví, dokud nezíská znovu svou náboženskou orientaci, která nemá nic společného s vyznáním nebo příslušností k církvi.“

Úkolem druhé poloviny života je duchovní obrození, přene-

cháňí sebe samého Bohu, aby nás proměnil; jde o úkol velmi náročný, ale též plný krásné naděje. Toto obrození od nás nevyžaduje ani tak psychologické znalosti jako spíše to, co označujeme jako zbožnost; připravenost obrátit se do nitra, abychom naslouchali Bohu, který je v nás.

I ve stáří může být člověk šťastný a radostný

Modlitba Antoine de Saint - Exupéryho

Neprosím o zázrak, Pane, ale o sílu pro všední život. Nauč mě umění malých kroků.

Učiň mě vynalézavým a vstřícným, učiň mě sebejistým ve správný čas. Obdař mě jemnocitem, abych dokázal odlišit prvořadé od druhořadého. Prosím o disciplínu, abych jen tak neproklouzl životem a svoje dny si rozumně rozdělil, abych neprospal záblesky světla a vrcholy a abych aspoň tu a tam našel čas na umělecký zážitek. Dovol mi utvrdit se v tom, že snít o minulosti či budoucnosti mně nepomůže. Pomoz mi co nejlépe provládnout to, co je nejbližší, pomoz mně pokládat právě prožívanou hodinu za nejdůležitější. Ochraň mě před naivní vírou, že v životě musí jít všechno hladce. Daruj mi střízlivé poznání, že těžkosti, porážky, neúspěchy a zklamání jsou přirozenou součástí života, že díky nim rosteme a dozráváme. Nauč mě dobře se připravit na stáří a přijmout ho.

Připomeň mi, že srdce se často staví proti rozumu, pošli mi ve správnou chvíli někoho, kdo má odvalu říci mi pravdu s láskou. Dej mi chléb každodenní pro tělo i duši, projev Tvé lásky, přátelské gesto a aspoň tu a tam náznak, že budu užitečný.

Vím, že mnoho problémů se řeší trpělivostí — dej, abych dokázal čekat. Ať vždy Tebe i ostatní nechám domluvit. To nejdůležitější si člověk neřekne sám, to nejdůležitější mu bývá řečeno.

Ty víš, jak moc potřebuji přátelství. Dej, abych dorostl této nejkrásnější, nejtěžší, nejriskantnější a nejněžnější záležitosti života.

Vnukni mi pravou chvíli a pravé místo, kde mohu zanechat balíček dobra slovy či beze slov.

Chraň mě před strachem, že bych mohl promarnit svůj život. Nedej mi to, co si přeji, ale to, co potřebuji. Nauč mě umění malých kroků!

ČTYŘI VĚCI

Existují čtyři věci, které se už nedají nikdy vrátit:

KÁMEN – který jsme už hodili

SLOVO – které jsme už vyslovili

PŘÍLEŽITOST – kterou jsme už propásli

ČAS – který už uplynul

PRAVIDELNÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY

- Zürich:** každou neděli v **19.00** hod. v kryptě kostela Herz-Jezu Wiedikon, Aemtlerstr. 49 (*přátelské posezení* ve farním klubu po mši svaté každou *poslední neděli* v měsíci!)
- Winterthur:** každou sobotu v **18.00** hod. v kapli Panny Marie u kostela St.Ulrich Rosenberg, Seuzacherstr. 1 (*přátelské posezení* u kafe po mši svaté každou *druhou sobotu* v měsíci!)
- Bern:** každou **1.** neděli v měsíci v **09.30** hod. v kryptě kostela Bruder Klaus, Segantinistr. 26
- Aarau:** každou **3.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v sále pod kostelem St.Peter und Paul (u vlak. nádraží)
- Luzern:** každou **4.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v kryptě kostela St.Karl u Karlsbrücke, Spitalstr. 93 (V Bernu, Aarau i Luzernu po mši svaté také *přátelské posezení* u kafe)
- Každá středa:** SETKÁNÍ MLÁDEŽE (slovenské i české) v Italské misii v Zürichu na Feldstr. 109 od **20.00** hodin v kostele Dona Bosca. Po mši pokračuje setkání ve velkém sále pod kostelem. (Končí **17.12.2014** a opět začíná **14.01.2015**)
- Každý čtvrtek:** SPOLEČENSTVÍ MODLITBY v Italské misii na Feldstr. 109, kostel Don Bosco, od **19.45** mše sv., po ní modlitba růžence; v postní době pobožnost „*křížové cesty*“, v měsíci květnu „*májové pobožnosti*“. (Končí **18.12.2014** a opět začíná **15.01.2015**)
- První pátek v měsíci:** slovenská mše sv. ve **20.00** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36, Zürich
- Slovenské mše sv.:** v Zürichu: každou neděli v **09.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36
v Basileji: každou **2.** a **4.** neděli v měsíci v **17.30** hod. v kostele Allerheiligen, Neubadstrasse 95.
v Bernu: každou **2.** a **4.** sobotu v měsíci v **17.30** hod. na Taubenstrasse ve farním centru kostela Dreifaltigkeit v blízkosti hlavního nádraží
v Ženevě: každou **1.** a **3.** neděli v měsíci v **16.30** hod. v kostele St. Julien, 3,Rue Virginio Malmati, Mayrin 2.
v Lausann: každou **3.** neděli v měsíci v **09.30** hod. v Chapelle du Servan, Chemin Eugène-Grasset 12

Aktuální informace České misie najdete také na www.slovaci.ch a Slovenské misie na www.skmisia.ch !!!

MIMOŘÁDNÉ AKCE

VÁNOČNÍ SBÍRKA na DÍLO P. MEDA v INDII
Milí krajané, jako každý rok, tak i letos si vám dovoluujeme přidat do vánočního čísla **peněžní poukázky** na sbírku pro Indii. *Upřímné díky za váš jakýkoliv dar!*

POSTNÍ DOBA v roce **2015** začíná Popeleční středou **18. února**. Udílení popelce při mši sv. ve středu od 20.00 hod.(slovenská) a ve čtvrtek **19.2.** od 19.45 (česká) – obojí v kostele Dona Bosca, Feldstr. 109, Zürich.

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA v roce **2015** bude (jako obvykle) ve Flüeli-Ranft v pensionu Klausenhof ve dnech **26.3.–29.3.** **Prosím, je nutné se přihlásit IHNED!!** Pozvánky s přihláškou máte přiloženy (kdo jezdíváte pravidelně), jinak si je vyžádejte u paní sekretářky Jobové, T: 055-240 52 22. Obnovu povede P. **Vojtěch KODET**, provinciál českých karmelitánů z Prahy.

NÁRODNÍ POUŤ DO EINSIEDELN v roce **2015** se koná v neděli **7.černa**, poutní mše začíná ve **12.30** hod. Na pouť je pozván slovenský arcibiskup **Robert BEZÁK**, žijící nyní v Itálii. Prosím krajané, abyste si na tento termín **neplánovali žádné jiné akce**, abychom se aspoň jednou za rok mohli sejít ve větším počtu!!!

Do věčnosti byli v roce 2014 odvoláni:

1. Toužin Gabriela – 2.12.2013 – 85 let – Untzerägeri
2. Rolná Eva – 7.12.2013 – 83 let – Regensdorf
3. Hergessel Zdeňka – 27.12.2013 – 66 let – Jona
4. P. Krejčí Josef – 13.1.2014 – 87 let – Trento (Itálie)
5. Mons. Fořt Karel – 21.1.2014 – 92 let – Mnichov
6. Šmíd Vladislav – 31.1.2014 – 91 let – Winterthur
7. Luňáková Marie – 7.2.2014 – 88 let – Winterthur
8. Bystřický Gustav – 27.2.2014 - 66 let – Oberdürnten
9. Hladký Jaromír – 11.5.2014 – 88 let – Bern
10. Čada František – 3.9.2014 - 70 let – Zürich
11. Horálek Olga – 13.9.2014 – 77 let – Winterthur
12. Kupčík Jaroslav – 17.9.2014 – 92 let – Praha-Zürich

HLAS MISIE Oběžník České katolické misie ve Švýcarsku. Vydává: P. Špaček Antonín, Brauerstrasse 99, 8004 Zürich. Tel. i Fax: 044 –241 50 25; E-mail Adresse: spacek.misie.ch@email.cz
Tisk: Offset Holend AG - Töpferstrasse. 26, 8045 Zürich, T: 044 - 272 52 76; offholend@swissonline.ch

